

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2821/2021
04.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Бамби“ из Параћина, коју заступа Правобранилаштво Општине Параћин, ради исплате трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3632/20 од 02.02.2021. године, у седници већа одржаној 04.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3632/20 од 02.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3632/20 од 02.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 118/20 од 09.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са посла за период од јуна 2015. године закључно са јулом 2016. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 47.276,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3632/20 од 02.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Параћину П1 118/20 од 09.09.2020. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о парничним трошковима садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, и предмет у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, у даљем тексту: ЗПП),

посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади трошкова за долазак и одлазак са рада. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, имајући у виду да се питање накнаде трошкова превоза запослених решава у сваком конкретном случају, у складу и са правним ставом Врховног касационог суда, донетим на седници Грађанског одељења од 05.04.2016. године.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је применом става 2. исте законске одредбе одлучио као у првом ставу изреке,

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада поднета је 25.07.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде износи 24.719,48 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**